Kanoweek Fryslân,van maandag 21 tot en met zaterdag 26 mei 2018

Maandag 21 mei, Zwaagwesteinde - Leeuwarden, 23,8 km

Om 08:00 gingen we verzamelen bij de kanoloods. Daar de kano op de kanokar leggen en afscheid nemen van onze geliefde. Iedereen in de auto en op naar Zwaagwesteinde (De Westereen).

Rond kwart over 9 waren we op bestemming.In Zwaagwesteinde de kanokar afladen en alles in de kano opbergen. Om 09:45 vertrek naar Leeuwarden. We gingen door prachtige omgevingen varen. Brede slootjes. Rond kwart over 12 kwamen we aan bij een sluis die we zelf moesten bedienen met de hand. Daar gingen Jan en Sjouke bij de 1e sluisje bedienen. Het duurde bij elkaar wel meer dan 30 minuten voordat we door de sluis waren.

Het tweede sluisje was 15 minuten varen verder op. Die hebben Leo W. en Mient bedient. Gelukkig konden we daar wel zo invaren dus duurde dat minder lang.

Door een prachtig gebied gevaren. Een ondergelopen weiland. Door naar de Camping. Je kunt het je niet voorstellen hoe mooi die camping lag. Aan de rand van Bilgaard. 10 minuten lopen van het centrum van Bilgaard. Aan een heel mooi water.

Rond 17,00 uur kwamen we aan op de camping. Spullen uitladen.
Weer even bedenken hoe we ook alweer de tent moesten opzetten.

Toen iedereen opgefrist was en andere kleding aan had gedaan. Zijn we naar Mei Wha Gelopen. Een goeie Chinees. Daar heerlijk onze buikjes vol gegeten.

Terug naar de camping ging al snel de Berenburg en Jägermeister open en toen heerlijk op bed.

Dinsdag 22 mei: Leeuwarden – Easterlittens, 30,5km.

Het was vroeg op, er staan ons deze dag veel kilometers te wachten. De zon was al volop aanwezig waardoor we de tenten droog konden inpakken. Na het gebruikelijke ritueel, toiletteren, eten, inpakken en voor de liefhebbers de spieren losmaken vertrokken we om 9.15 uur. Ook onze buurvrouw kwam de kleine caravan uit om ons uit te zwaaien. Op de vraag of ze gisteravond last van ons heeft gehad, gaf ze aan dat ze die nacht gewerkt had. Maar goed ook, want de fantasieën gingen ver. Zo verlieten we camping Taniaburg. Wat is de camping mooi gelegen in het Leeuwarder bos. Via de Jelsumer Feart en de Dokkumer Ee gingen we na de Prinsentuin de binnenstad van Leeuwarden in. In de Lange Pijp (Nieuwstad) hebben we de

kano's op de steiger getrokken en hebben op het terras genoten van een heerlijke bak koffie met taart. Ook konden we hier bij de Spar onze boodschappen doen. Via de Oosterstadsgracht (Weaze) kwamen we op de Zuidergracht. Een prachtig stuk vaart door de binnenstad. Nu gingen we langs de Blokhuispoort via het Nieuw Kanaal, langs Koopmans meelfabriek naar de Wide Greans, Tijnje en de Potmarge. Wat is dat een mooi oud riviertje. Veel begroeiing langs de kant en slingert het riviertje door oud Huizum, langs Wetsus, de Leeuwarden

Courant en het Fries Dagblad. Zo kwamen we weer op de Zuidergracht en gingen via de Harlingervaart naar het Van Harinxma kanaal. Bij de afslag De Zwette, kwam ons een kruiser voorbij. Blijken het mijn vrienden te zijn die een tochtje door het noorden maakten. Ondertussen zaten we naarstig te zoeken naar een uitstap plaats om a) onze blazen te legen en b) de lunch te nuttigen. Helaas waren we al bijna bij de afslag naar Bears toen er een geschikte uitstapplaats was. Achter in het land zagen wel wat paarden lopen maar ach paarden zijn minder nieuwsgierig dan hoklingen. Nou niet dus. Op een gegeven moment stonden er wel twintig paarden bij ons. Een prachtig schouwspel maar ja, ze moeten in het gedrang niet

op de kano's gaan staan. We hielden ze wat op afstand maar gingen niet lang lunchen. Via de afslag Wielster Feart gingen we naar Bears en de Jorwerterfeart naar Jorwert. Want zijn dit prachtige kleine dorpjes. We slingerden zo door de 'Greidhoeke'. Hier en daar hoorde je nog

een verdwaalde 'greidefûgel' Ljip, Skries en Strânljip. Wel hoorden we vaak de Kleine Karakiet, de Rietzanger en de Rietgors. Heb ze op de foto kunnen

vastleggen. Via de Baerdersleat vlak bij Baard moesten we omdragen. Waar we aan het begin van de vaart door meerdere duikers konden varen was hier nog geen duiker aangelegd. Ook waren er geen kanosteigers aangelegd. Waarschijnlijk kon het waterschap/provincie geen overeenstemming met de boer krijgen. Een sneue boel, want met een duiker kunnen ook sloepen van deze route gebruik maken. Bij Baard kwamen we op de Boalserter Feart. Vlakbij Easterlittens kwamen we op de Frentsjerterfeart. Tegenover de toren van de vroegere melkfabriek en voor het hoge fietsbruggetje ligt camping en passantenhaven 'It Krúswetter'. We konden vlakbij de douches en het paviljoen onze bivak opslaan. Hier was vooral de Tjif Tjaf actief. Na een lekkere warme douche konden we om 19.00 uur in het paviljoen genieten

van een eenvoudig diner. Na het eten kwam Ronald langs. Hij is net terug van een kanoweek in Portugal en gaat vanaf morgen mee kanoën. Een aantal van ons

hebben nog even een bakje koffie bij Ronald thuis gehaald. Na nog een borrel bij de blokhut gingen we rond 22.30 uur de slaapzak in.
Het was en fantastische dag, wind in de rug, het zonnetje er bij met af en toe een wolkje en 22 graden. Wat heeft een mens nog meer te wensen.

Rietzanger

Kleine Karakiet

Rietgors

Tjif Tjaf

Woensdag 23 mei: Easterlittens – Hichtum: 23,6 km

Vandaag gaan we met zijn twaalven verder, want Ronald le Rutte gaat ook meevaren. Voor hem is het bekend terrein, want hij woont in Easterlittens.
We peddelen in de Frentsjerder Feart, langs Britswerd en door het dorpje Rien, waardoor we inmiddels zijn aanbeland in de mooie gemeente Súdwest-Fryslân.
Vervolgens gaan we via de vrij smalle Hidaarder Feart naar het dorpje Easterein, waar we

nabij de kerk op het sportveld gaan picknicken. Het is een prachtig karakteristiek dorpje en de toiletten worden speciaal voor ons opengesteld, zodat de leden met hoge nood hiervan gebruik kunnen maken.
De meeste peddelaars gaan verder via de Eastereinder Feart langs de noordzijde van Wommels naar Kubaard. Alleen Sjouke en Leo W. besluiten het centrum van Wommels aan te doen voor boodschappen en om mogelijk een terrasje te pakken.
Na Kubaard moet er nog een vrij lang stuk via de Lathumer Feart worden gevaren naar de eindbestemming, boerencamping Fûgelfrij in Hichtum. De ontvangst op de camping door de beheerster is zeer hartelijk.
Nadat iedereen op de camping zijn/haar tentje heeft opgezet, neemt Roelof afscheid omdat hij niet verder mee gaat in verband met een andere vakantie.

Donderdag 24 mei, Hichtum – Workum: 27,6 km

De zon kwam stralend op boven Hichtum. Geen wolkje te zien, prachtig weer. Rond een uur

of 8 kwamen de verse broodjes die ieder besteld had, en de warme gekookte eieren; wat een heerlijk ontbijt was dat! Het ging er in als een preek in een ouderling. Rond half negen kwam er een auto aanrijden met een kano op het dak: Luuk de Vries was gearriveerd, hij kwam vandaag meevaren. Gezellig!
Vanaf Hichtum vertrokken we naar Bolsward, en na een paar kilometer voeren we de stad in. Langs de Martinikerk en het oude stadhuis naar de stoombootkade, en toen over de Workumer trekvaart richting Tjerkwert. Met de wind in de rug, wat één van de fietsers op de kant het commentaar ontlokte: "Net sa maklik jimme, de bealch moat der op!".

Voorbij Tjerkwert sloegen we linksaf, onder een laag bruggetje door, we voeren op een smal vaartje door Dedgum. Na wat bochten kwamen we bij een oude middeleeuwse binnendijk waar we moesten overdragen. We zaten daar precies op de grens van het oude Westergo, deze dijk is rond 800 jaar geleden aangelegd om het kleigebied te beschermen tegen het binnenwater vanuit het laagveengebied, dat 's winters blank kwam te staan. De dijk is nu een wandelroute, slingert prachtig door de weilanden, en daar zaten we dus lekker koffie te drinken en te genieten van het uitzicht.
Na de overdraging voeren we een paar smalle vaartjes door langs Greonterp tot aan de Blauhúster puollen; Jan en Sjouke hadden de route vooraf verkend, en wisten dus dat er een paar hele lage bruggetjes in zaten. De laagste was mij te laag, ik ben uitgestapt en we hebben de kano er onderdoor geschoven. Wat heerlijk dat je dan met zo'n groep bent en dat iedereen elkaar helpt!

Toen we it Fliet en de Sipkemar over waren verzamelden we bij de spoorbrug voor de Aldegeaster Brekken. Zwemvest aan, spatzeil om, en bij elkaar blijven! Er stond inderdaad een heerlijke deining, maar toen we de doorgang naar de Flakke Brkken gepasseerd waren werd de deining minder. Voor de wind voeren we naar het pontje over de Grûns, waar we uitstapten bij It gouden plakje en lekker op het terras konden zitten. Na de pauze voeren we verder naar Workum, waar we uitstapten op de kanosteiger achter de Gertrudiskerk.
Heerlijk, zo door de stad te lopen, terrasje te pakken, boodschappen te doen! Een aantal mensen (als ik me goed herinner Leo M., Marleen, Sjouke en Jan) deed de boodschappen voor het avondeten, en die werden vervolgens over meerdere kano's verdeeld. De leeuwenfontein viel de meesten van ons nogal tegen.. Luuk nam afscheid, en wij voeren door. Want we sliepen een kilometer of vijf verderop, op de kampeerboerderij Welgelegen. Een oase van rust aan de Lange Leane onder Workum. Tenminste.. dat was het beeld dat dit recreatiebedrijf graag van zichzelf oproept. Een mooi aangelegde camping, met veldjes, trekkershutten, een keuken die de kampeerders kunnen gebruiken, en een kitesurfschool.
De rust bleek nogal betrekkelijk. In eerste instantie leek het alsof er nogal veel verkeerslawaai was, maar dat bleek eigenlijk wel mee te vallen. Veel meer kabaal maakten de kikkers, die huisden in het ecologisch aangelegd natuurzwembad. Niet iedereen sliep die nacht even goed.. Sjouke vroeg de volgende ochtend aan Mient (enthousiast over de vogelapp) of hij die verrekte kikkerapp niet had kunnen uitzetten.
Het zwembad op zich was natuurlijk een pre, verschillenden van ons gingen daar na het kanoën even lekker afkoelen. En ook de eetkeuken was prima. Leo M. maakte daar, al improviserend met een stuk of vier te kleine pannetjes, een overheerlijke bonensoep! Echt heerlijk, aangevuld met een salade en stokbrood met kaas, tapenade en pesto. De ouders van Geert-Jan waren er, met bier, chips etc; na het eten hebben we nog een hele poos in een kring bij de tenten zitten borrelen, heel gezellig. Zolang wij aan het woord waren hielden de kikkers zich rustig. Maar toen we gingen slapen.....

Vrijdag 25 mei, Workum – Sloten: 28,8 km

Wanneer moet mijn verslag beginnen, ik bedoel hoe laat ongeveer. Zal ik er ook een stukje van de nacht bij doen, meestal is dat niet van belang, want wat gebeurt er bij ons nu in de nacht? Allemaal vredig slapend van de vermoeienissen van de afgelopen dag.
Ik hoop,dat het eten niet slecht is gevallen Die kikkers..... dat was toch de hele nacht, en wat raar, dan zijn ze allemaal stil en dan begint de hele ploeg te kwaken en dan weer allemaal stil. Heel boeiend en dat er kikkers in een zwembadje zitten ook heel boeiend, wat zit er dan nog meer in dat water.?

Er zijn m ensen die iets vroeger op staan dan anderen, dat doen ze om wat rustig in te kunnen pakken, dus daar kun je eigenlijk niet over klagen. Gaat het s,morgens ook nog even een beetje regenen. Is goed voor het stof en zo en verhoogd de snelheid van het inpakken. Maar, wat een topper was dat, we gingen met zijn allen naar een verzorgd ontbijt buffet. Wat eet dat lekker aan een tafel en zittend op een stoel. Je neemt ook wat meer, zou je de lunch haast over kunnen slaan. Goed gevoed, gaan we aan de wandeling beginnen naar het water, het was nog een hele tippel. Ik moest denken aan een karretje met wieltjes met rollagers, die lopen heel makkelijk ,nu voelde dat toch even anders.
Nog iets waarbij ik me afvraag bij welke dag het hoort. Je komt op het eind van de middag aan en laat je peddel in het gras liggen, dat weet je niet en je hebt er dus geen last van. De andere dag,
s morgens zoek je je peddel en dan is die er niet, dat voelt dan niet fijn en draaf je wat mopperend over dingen opruimen, heen en weer tussen het water en de camping. Gelukkig later op de dag een telefoontje dat iemand de peddel naar de camping had gebracht. Dat is dan weer een meevaller.

We zijn vertrokken en op weg naar Hindeloopen, mooi smal water en oude huizen, het sluisje met brug en dan, een strak kanaal naar de Morra. Vanuit het kanaal merk je echt wel even dat er een straf windje staat uit noord oostelijke. richting. Heerlijk trouwens. Galamadammen voorbij en dan even pauze op de oever bij de Kuilart. Het ontbijt gevoel was al weer wat weg en het is tijd om weer wat te eten. Wat eten en drinken wij eigenlijk, wat komt er allemaal uit

die kajaks. Ik heb de indruk, dat krentenbollen de voorkeur hebben, makkelijk te bewaren, worden niet zo snel oud als brood. Hoe zou dat eigenlijk komen, want het is toch ook een soort brood, wat stoppen ze dan in dat deeg, oké laat maar. Die krentenbol van het ontbijt was toch best lekker en vers en er hoeft niet altijd wat op. Dat die krentenbol bij de Kuilart weer boven water komt, had vast met kwaliteit te maken.
De tocht gaat verder, maar de ploeg splitst zich. Drie willen een extra inspanning doen voor later, op het grote water, ze gaan via Fluessen en Heegermeer en over Woudsend. De anderen kiezen voor de romantische Luts, met haar met varens begroeide oevers en de prachtige oude bomen van het Rijsterbos, een groene tunnel. Heerlijk rustig en nog geen sloepentijd. Het was warm die dag ook wat vochtig en af en toe wolken. Balk, we zoeken naar een aanlegplek bij een terras, daar zijn we aan toe. Het wordt het haventje bij Badmeester Keimpe. Dit is voor de kenners een begrip. Betekent prima appeltaart en goede koffie. Het is daar ook een beetje een hoge oever, maar dat is niet voor allemaal een probleem, de lust in wat zoets, geeft vleugels en overwint hoge kades. Gelukkig was er ook een laag steigertje en konden we allemaal uitstappen. Prima terras en goed spul en gebracht door.....ik ga er niets over zeggen. De wind was afgenomen en het Slotermeer lag er mooi bij onder een blauwe lucht, het was een van de gezichten van het Slotermeer.

Het kan daar heel anders zijn. Mooi varen in die ruimte en stilte. Halverwege het meer kon je zien dat er uit de richting van Woudsend 3 peddelaars het meer op voeren. Wij kwamen niet veel later bij het vaarwater naar Sloten aan. Door de stad naar de camping, De camping is het gra sveld naast de jachthaven. Geen stroom aansluiting. Stopcontacten en verlengsnoer gingen later mee naar het restaurant en daar werd, door onze techneut, een oplaadsysteem voor de mobieltjes aangelegd. Toch een beetje plakkerig weer hoor, maar de douches op de jachthaven waren goed. Tijd om even na te praten over de ontberingen van deze tocht. Dat er zo maar snackspul uit een kajak kan komen, dat daar plaats voor is, wonderbaarlijk. Dan was het tijd voor het echte eten, hoewel, niet iedereen ging mee, er werd ook geroerd in pannetjes op een brander. Bij mij kwam er een herinnering omhoog van lang geleden, het geluid van nasi uit blik, wat je dan in een pannetje gooit en opwarmt. Ik wist niet dat het er nog was. Gelukkig wel voor de mensen die een paar dagen de rimboe in trekken, want dan wil je wel wat eten. Ik kan me nu ineens herinneren dat ik er vroeger een ei door roerde tijdens het opwarmen, krijg je nasi met een soort gebakken ei. Gelukkig hebben we allemaal heel lekker gegeten. We gaan we aan onze laatste nacht beginnen.

Wat ook zo leuk is, mij is gevraagd om het recept van de bonensoep.
Hier komt het;

Voor 2 personen, 1 pot kapucijners of veldertjes van Hak. Veldertjes zijn wat zachter van smaak.
250 gram runder gehakt 100 gram spekblokjes 2 uien een groene en een rode paprika, zout en peper naar smaak. Blikje ananas blokjes, ook het sap gebruiken.

Het nat van de bonen wordt niet gebruikt.
Uien en gehakt rul bakken, spekblokjes ook, paprika er bij en zachtjes stoven tot de paprika ook zacht is. Als dit klaar is, bonen en ananas toevoegen en verwarmen, niet meer koken Smaken moeten aan elkaar wennen, dus dit mag wel even duren. Succes en ik hoor het graag.

<u>Vrijdag 25 mei 2018</u>
Hylpen-Sleat

Ook vandaag boffen we weer met het weer. Temperatuur 24gr en een prachtig windje ENE3-4.
Leo W. komt tot de onaangename ontdekking dat zijn peddel verdwenen is.
De tocht naar Sleat zal voor een deel gezamenlijk afgelegd worden, via Yndyk. De splitsing zal nabij de De Morra-Galamadammen zijn. De grootste groep buigt daar af naar De Luts en via Balk en Sleattermer Mar het stadje Sleat aanlopen om daar de tent op te zetten.
Leo W., Mient en ik besluiten de route over wat groter water te varen, De Fluezen en Heegermer Mar, via Wâldsein over Sleattermer Mar naar Sleat. Deze route is gekozen om te ervaren wat de wind doet op groter water. Uiteindelijk willen Mient en ik in augustus naar Denemarken en dan is daar ook niet altijd beschut te varen.
Gezamenlijk vertrekken we met NE2 en bij de scheiding Galamadammen is de wind toegenomen tot E-ENE 3-4.
De grote groep buigt daar af naar de Luts en wij gedrieën gaan met de nodige zijwind en op de kop de Fluessen op. De afstanden van beide routes verschillen onderling niet zoveel. Over de meren is het ongeveer 3km meer.
We volgen de vaargeul, blijven aan stuurboordzijde van de groene betonning. Qua navigatie stelt het eigenlijk niks voor, het is een rechte lijn richting Heeg.

Golven krijgen we van de wind en de motorboten en daar weten we mee om te gaan.
Ter hoogte van de afslag Gaastmeer-Workum verlaten we de vaargeul en wordt de koers wat verlegd richting Woudsend. Op dat moment neemt de wind ook af.
Nabij Woudsend nemen we even een sanitaire stop.
Ook de oversteek naar Sloten is qua navigatie eenvoudig: gewoon de betonning van de vaargeul volgen. Ter hoogte van aanloop Sloten zien we in de verte ook de andere groep aankomen en vrijwel gelijktijdig komen we op de campingplaats aan.
Daar worden de tenten gelijk opgezet want er dreigt regen te komen.
Leo W. beleeft een gelukkig moment want hij ontvangt bericht dat zijn peddel terecht is.
Mient en ik besluiten zelf eten klaar te maken en de anderen gaan uit eten.
Regen is die dag uiteindelijk niet gevallen.

<u>Zaterdag 26 mei 2018</u>
Sleat-Joure

Al weer de laatste dag. De wind is NE 2, temperatuur belooft 24gr te worden.
Mient en ik besluiten een andere, kortere route te varen. Ik word namelijk door Mient vanuit Joure thuis gebracht en dat neemt toch wat tijd in beslag. ‘s Avonds hebben we ook weer ons eigen invullingen.

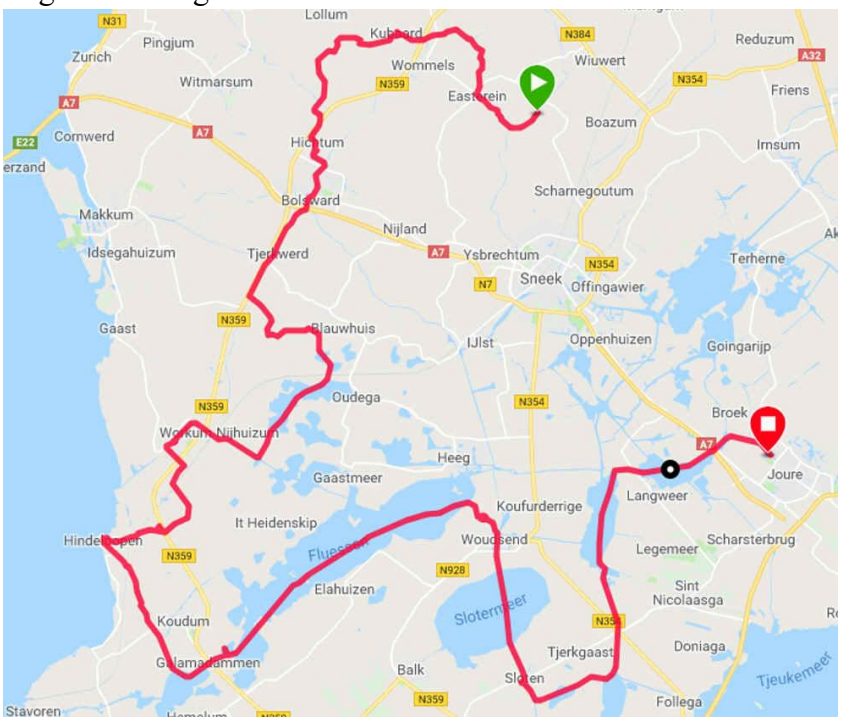

Leo W. zal na Sloten ook de groep verlaten om dan alleen door te varen naar zijn woonplaats Emmeloord.
Zo wordt de groep wat verkleind en dat wordt door de groep begrijpelijker wijze niet direct gewaardeerd. Het samen-uit-samen-thuis gevoel wordt wat aangetast.
De route van de groep zal over het Tjeukemeer zijn, met E-wind wellicht een uitdaging?
De tocht van Mient en mij loopt via PM-kanaal en Langweerder Wielen.
Een mooie waarneming is dat de zuiging van de vrachtvaart op PM-kanaal zelfs waar te nemen is in de zijtak van het kanaal (ter hoogte van Teroele-Idskenhuize)
Begin van de middag meren we met een voldaan gevoel af in Joure.

Ik ben opgestapt in Easterlittens, de derde dag. Anderhalve dag ervoor was ik teruggekeerd van kanovakantie in Portugal.